

Fald Ingen, der vil kunne paastaa, at man ved at undlade at træffe saadanne Foranstaltninger bliver befængt med Sygdomme, og det er i alt Fald tvivlsomt, om saadanne Foranstaltninger ville hindre Sygdomme. Jeg har i det Hele taget en anden Betragtning af dette Forhold med Smitten, end Andre maaffe have; jeg har ingen Tro til, at Smitten egentlig angriber, uden at der hos Individet er Forberedelse til at modtage Sygdommen, og det gaar med Smittstof som med Sæd, at ikke ethvert Sædekorn, man udsaar, spirer, det afhænger af, hvor Sædekornet falder. Saaledes vil heller ikke et Smittstof, som kommer til et Individ, forvolde Sygdom hos dette, medmindre Individet selv har alle Betingelser for, at det kan virke og udanne sig til Sygdom. Derfor tror jeg, at man langt mere naaer at bestygte Befolkningen mod Smitte ved at forbedre Befolkningens Aar i alle Henseender, ved at træffe Sundhedsforanstaltninger, saa at Betingelserne for, at Smittstoffet skal angribe, ikke ere tilstede. I den Henseende er der jo meget endnu at gjøre her i Landet, og jeg tror, at hvad der i saa Henseende gjøres, er nok saa virksom en Foranstaltning mod smitsomme Sygdomme som det, dette Lovforslag indeholder. Men i ethvert Tilfælde, med al den Anerkjendelse, jeg maa yde for den Moderation, der har herfket ved at foreslaa disse indskrænkende Bestemmelser i Samferseleksforholdene, saa maa jeg dog sige, at jeg kunde ønske, at man, naar man nu havde taget denne Side af Lovgivningen for, var gaaet et Skridt videre, og at man navnlig havde indskrænket den Anmeldelsespligt, som foreskrives i § 3, og som angaar ethvert Fartøj, som ankommer fra en udenlandsk Havn, til, ligesom jeg ser af Motiverne, at der er fket i Holland, Sverrig og Norge, at Undersøgelsen kun rettes mod de Skibe, som selv melde sig med Kvarantæneslag, eller mod Skibe, som komme fra et udenlandsk smittet Sted. En tidligere Anordning paabød nemlig en Anmeldelsespligt for alle Skibe, som kom til en Østads, men ved et Cirkulære fra Justitsministeriet i 1858 bleve Skibe i indenrigg Fart fritagne for saadan Anmeldelse. Jeg kunde derfor ønske, at man vilde gaa dette Skridt videre, et Skridt, som jeg tror virkelig uden Fare kunde gjøres, nemlig at man indskrænkede sig til at foreskrive, at Anmeldelsespligten kun hvilede paa de Skibe, som ankomme fra udenlandske Havne, som vare erklærede for smittede, eller paa Skibe, som havde Syge eller Døde ombord, og som derfor skulde melde sig forud ved Kvarantæneslag til Undersøgelse. Jeg ser ikke, hvorledes man har tænkt sig i Praxis Udførelsen af de Foranstaltninger, som skulde træffes mod Indførelse af Sygdomme fra Land. Jeg tror, at alle Foranstaltninger i den Henseende, Sundhedspasser, kun yde en tilsyneladende Sikkerhed. Jeg

tror ikke, at det er muligt, saaledes som vore Samferseleksmidler allerede nu ere, ved Sundhedspasser eller paa anden Maade at forhindre, at der kan komme Folk fra smittede Steder herind i Landet, uden at man er istand til at forebygge det. Det anser jeg for ganske umuligt, og det vil vist ogsaa den Erfaring, som er indhøstet nu ved den stærke Afspærring, som har fundet Sted under Pestforholdene i Rusland baade ved den tydske og østerrigske Grændse, tilfulde have overtydet om, at der i Birkeligheden ikke indeholdes nogen Betryggelse mod Indførelse af Smitte ved Personer ved at foreskrive Sundhedspasser eller ved at lade hvert Jernbanetog, der kommer, holde paa Grændsen og lade foretage Undersøgelse af alle Personerne. Dette, tror jeg, er umuligt. Men det hører jo ganske vist med til saadanne Foranstaltninger. Jeg haaber ikke, at der let vil være Brug for at træffe saadanne; men at de neppe ville kunne føre til nogen praktisk Nytte, anser jeg for givet. Det er altsaa egentlig først dette, som jeg vil henstille til nærmere Overveielse, om man ikke med den høitærede Minister kunde blive enig om at indskrænke Anmeldelsespligten til Skibe fra smittede Steder. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag indeholder forskellige Bestemmelser, som ere besværende for Skibsfarten, navnlig §§ 35 og 36. Det vilde være ønskeligt, om man i et Dieblisk form dette, hvor jeg synes, at Alle stræbe hen til at lette Skibene for de betydelige Afgifter, som tynge paa dem, vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke i den Henseende kunde ske nogen Lettelse, saaledes at disse Attester og de andre Ting, der maa betales, saaledes Legetilsyn, kunde uledes paa anden Maade end af Skibet. — Søvrigt har jeg ikke Anledning til at indlade mig nærmere paa Enkeltbederne i Loven. Jeg skal blot tilføie, at jeg har megen Tvivl om, hvorvidt det virkelig har viist sig nødvendigt at anlægge den Kvarantæneanstalt, som der er Tale om; men hvis det ved nærmere Overveielse skulde findes at være nødvendigt, saa skal jeg paa den anden Side bemærke, at jeg tror, at Kommissionen har været ganske særdeles heldig ved at ubøge Jæddet ved Præstø som et heldigt Sted, hvor en saadan Kvarantæneanstalt skulde anbringes, idet jeg nemlig tror, at den Bantelighed, som, efter hvad der er bemærket i Betænkningen, er tilstede derved, at der findes daarligt Vand paa denne lille Hals i Præstøbugten, nok vil kunne overvindes. Jeg har den Hovedbetragtning af den hele Sag, at jeg gjerne ønsker endnu mindre strenge og endnu mindre omfattende Bestemmelser end dem, som vi hidtil have haft for at fikke os imod Indførelse af smitsomme Sygdomme i Riget, og jeg vil altsaa gjerne være med til at foretage en saadan Forandring i Loven, som Andre maatte være enige med mig om, vilde